

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

13. Domus mea domus orationis vocabitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

vocem vſurpat, *Osanna in excelsis*. An ibi quoque
 dicent, *Osanna* ſignificare ramos ſalicum? Sed
 vno argumento mouetur ille. *Vitioſa* (inquit) *hæc*
eſſet locutio, & quæ nullum congruentē refert orationis ſen-
ſum, Salua quaſo filio Dauid. Niſi dicere velimus eſſe
hebraiſmum, idemque ſonare, ac ſi diceretur, Salus noſtra à
filio Dauid, vſe notat Ioan. Druſus de voc. hebr. noui teſt.
cap. 19. Hæc ille. Sanior certè & magis ſobria hæc
 eſſet Druſi expoſitio, tamenſi aperte falſa iux-
 ta literam hebræam: quum vocibus illis, *Filio Da-*
uid, non beth, ſed lamed præponatur. Sed docere
 hunc nouum Scriptorem potuit ſolus Cornelius
 Ianſenius, hebraiſmum quidem hîc eſſe, ſed lōgè
 alium propter præpoſitionem lamed, quæ non à,
 vel ab, vt beth, ſed ad, vel in, ſignificat: quæ etiam
 præpoſitio tamenſi propriè eſt nota datiuu caſus,
 eſt tamen nonnunquam nota accuſatiui, vt ex-
 emplis probat ex Iud. cap. 7. ver. 2. & 2. Reg. 10.
 ver. 11. Sensus ergo proprius & iuxta hebraiſmū
 literalis eſt, *Saluum fac quaſo filium Dauid.* Precatur
 quippe populus Chriſto, quaſi nouo Regi &
 Meſſiæ expectato, ſalutem & prosperitatem à
 Deo. Eadem quidè vox in feſto tabernaculorū,
 quando etiam rami palmarum circumferebantur,
 à Iudæis vſurpata fuit, clamantibus *Osanna in ex-*
celſis. Sed ipſos ramos ſuos, quos geſtabant, hæc
 voce compellatſe, aut illos inclamaſſe, planè ri-
 diculum eſt. Vox quippe illa ad ſingulas petiti-
 ones ſuccinitur, vt nos in Litanijs noſtris repeti-
 mus, *Miferere nobis, vel, Ora pro nobis.*

13. *Domus mea domus orationis vocabitur.*

QVVM hæc Chriſti verba rectū & proprium
 templorum vſum (quibus & Chriſtiani ca-
 rene non poſſunt, vbi pax Eccleſiæ tuta & acies

P 5 ordinata

ordinata conspicitur) manifestè describant, loca videlicet esse vni Deo consecrata (ideo enim *Dei domum* vocat Propheta quò Iudæi conueniebant) & ad Dei cultū specialiter ordinata (*orationis quippe voce*, ait ipse hoc loco Calvinus, *totus Dei cultus à Propheta notatur*) qui & precibus & sacrificijs imprimis constat; voluit vno verbo Calvinus Christianorum templis hoc totum eripere, suūque obiter venenum inspergere. Ait enim. *Hodie quamquam ad sacros conuentus agendos templis vtimur, diuersa tamen est ratio: quia ex quo exhibitus est Christus, subis externa & vmbrae eius imago minime proponitur, sicut olim Patribus sub lege.* Hæc ille. Verum quidem est, vmbrales illas Christi imagines, vitulorū & hircorum victimas, panes propositionis, & asseruatum Manna, in nostris templis non proponi: sed quia templa quoque nostra, Deo Deique cultui, precibus, sacrificijs, sacramentorum administrationi, ac demum verbi prædicationi destinantur & consecrantur, planè hac ex parte eadem illorū ratio est: *Domus Dei & Domus orationis non secus sunt, quam templum Iudæorum.* Imò tanto excellentius hæc sunt, quanto magis non vmbrae aut imagines rerum, sed res ipsæ olim adumbratae in illis exhibentur. Quomodo autem templa Christianorum sunt verè domus Dei, & domus orationis, in vtroque Promptuario explicatum dedimus: contra Calvinum in Catholico; contra prophanos malos Christianos, in morali: in Dominica nona post Pentecosten, ad hæc eadem verba.

Templa
nostra do-
mus ora-
tionum
non secus
quam
olim.